

formål, at tjenestemændene på en mere effektiv måde end ved repræsentationerne, hvor de lever i et dansk miljø, får videreudviklet deres sprogfærdighed og opøvet deres evne til indlevelse og skabelse af kontakter i fremmede omgivelser.

Et sådant uddannelsesprogram vil kræve en genoplivelse af den i § 7, stk. 6, i den gældende normerings- og klassificeringslov hjemlede *stipendiatordning*, hvorefter der til rådighed for udenrigstjenesten stilles 5 tjenestemænd af 19. eller 24. lønningsklasse, til hvis uddannelse der bevilges et årligt beløb på finansloven. Denne ordning er opretholdt i § 6, stk. 2, i forslag til lov om udenrigstjenesten, men i realiteten har den siden begyndelsen af 1930'erne ikke kunnet udnyttes efter sit formål, som er at sende tjenestemændene til universitetsuddannelse i udlandet. På grund af personalemangel har det været nødvendigt at benytte de 5 stipendiatstillinger til ordinært arbejde. Det foran nævnte *flertal* mener derfor, at en genoplivelse af ordningen vil forudsætte, at der normeres et tilsvarende antal ordinære medhjælperstillinger, og henviser til nedenstående ændringsforslag under II, nr. 2.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer) er enig i, at en mere effektiv efteruddannelse, der tillige må være en betingelse for fast ansættelse i udenrigstjenesten, er påkrævet, men kan ikke tiltræde, at en genoplivelse af den tidligere hjemlede stipendiatordning nødvendigvis forudsætter yderligere normering af 5 tjenestemandstillinger i 19./24. lønningsklasse. Mindretallet har i denne forbindelse lagt vægt på, at tjenestemændene i 19./24. lønningsklasse hidtil i ikke ringe omfang har udført arbejde, der meget vel kunne overlades mindre kvalificerede medarbejdere, hvis antal mindretallet i givet fald ville være enig i at forøge, og at en forøget normering i 19./24. lønningsklasse må antages at ville forringe avancementsmulighederne i så høj grad, at tilgangen til tjenesten af kvalificerede aspiranter ville blive hæmmet.

Personalepolitiske spørgsmål.

Udvalget har under samråd med udenrigsministeren rejst spørgsmålet om den personalepolitiske fremgangsmåde ved besættelsen af de højeste stillinger i udenrigs-

tjenesten, derunder stillingerne som chef for repræsentationerne i udlandet.

Udenrigsministeren har hertil oplyst, at der såvel ved oprykning til højere lønningsklasse som ved besættelsen af chefstillingerne i udenrigstjenesten lægges afgørende vægt på tjenestemændenes kvalifikationer. Dette udvælgelsesprincip har været fulgt igennem mange år, og efter revisionen af tjenestemandsløvgivningen i 1958 er det naturligt, at udvælgelsesprincippet i endnu højere grad end tidligere må nyde fortrinnet for anciennitetsprincippet ved oprykning til chefsklasserne. Med hensyn til besættelsen af chefstillingerne i udlandet har udenrigsministeren oplyst, at der som hidtil vil blive lagt afgørende vægt på tjenestemændenes egnethed til de enkelte poster. Der vil i denne forbindelse blive taget hensyn til tjenestemændenes forudgående erfaring og uddannelse samt til deres kendskab til det pågældende fremmede land og dettes sprog.

Kancellistordningen.

Udvalget deler ganske den opfattelse, udenrigskommissionen i sin betænkning (side 58) har gjort gældende med hensyn til oprettelsen af en særlig kancellistjeneste, hvis medlemmer gradvis kan overtage en del af det arbejde af rent praktisk tilsnit, der for tiden udføres af tjenestemænd af 19./24. lønningsklasse. En sådan ordning vil betyde et bidrag til standsning eller i hvert fald reduktion af nettotilvæksten til tjenestemandsstaben og dermed både en besparelse og et skridt i retning af en begrænsning af den i nogen grad stedfindende anvendelse af overkvalificeret arbejdskraft.

Finansministeren har redegjort for de forestående forhandlinger om mulighederne for ordningens gennemførelse. Udvalget tillægger det betydning, at der tilvejebringes en ordning, der efter de foreliggende erfaringer kan sikre den nødvendige tilgang af kvalificerede kræfter til den nye kancellistjeneste. Partierne er enige om, at der ikke herved skal være foregrebet noget med hensyn til deres stilling til spørgsmålet om ansættelsesvilkårene i statens tjeneste.

Udenrigsministeren og finansministeren har på udvalgets opfordring givet tilsagn om i betragtning af den betydning, der må tillægges denne sag, at fremskynde behand-